ninn wanaxi ja wel palio raha ülexi jäi, sina anna mulle
öökus kaarnitsa mina mõtlen ka ommete xeni palio mulle
sida raha weel am üle jäänü.
Ja sur klausi läxs sis ninn töi kaarnitsa omalt poolt wäike
sele klausile raha mõõta ja teyi kaarnitsa perä törwaxa xoxo
et waheft sis kui ta raha mõõtma nakkas ommete mõnikl
raha kaarnitsa perä külge jääp.
Ninn wäikene klausi mõõt raha ärä ja sai nelli kaarnitsa
ninn jäi sis küll ka mõnikl raha tükk törwa külge kinni
ja wäikene klausi nägi küll aga es wõtta mitte ärä wai
üttel las jäiü päale sis ta ommete näge et raha am. ninn
wei sis kaarnitsa tagasi.
Nüüd nägi sur klausi et töörede raha olli, tappis ta
oma läxs kohest maha, nilus maha ärä, ja löökus köik
peenikesis rihmakeisis, pand sis se kolmanda kohik wanxite
ette ninn rihmakeiste kaorma päälx, ja sis lüna jäätma.
Lünan küsis ta omme rihmakeiste eest wäga kallist hinta
aga essjat üttlewa xoxt sina nüsugune ull oht tulun et ja
nahat oht ärä löökus ninn sis wel nü palio hinda küsi
ninn sellepääle es osteda temä käest mitte üttegimest rihma-
kist, nü et temä kaus köik müümätta jäi.
Ninn nü jõitis ta oma rihma kaormaxa kodo tagasi,
sida täüs wäikese klausi oma naabri pääle, et ta nü
kallist hinta olli saanu, ja temä mõõgi mennikui annat
kohse olli ärä tapnu ninn nahatxi ärä raisanu nü
et neist enamp tpoyxi ei sa.
Mes ma nüüd selle eest wäikesele klausile pidin tegemä
et ta minno nü palio on petnu, ja minno nüsudest
töötkihotamu tegemä et ma omist kohesist ilma pidi
nüüd jänä ninn temäl maitlasel om xats kohest aga
minol üksainuf. ma taha teda selle tempu eest xotti
tappi ninn järwe wisata.
Ja sis wõttis Sur klausi omat sulaset ninn läxs wäike
klausi poole wõt temä kuhuna kinni ja tappera xotti
ninn wõt sis xottika sälgä ja läxs järwe poole minema.

ninn et tükk moat järwe weerde olli ja ta mõõta xeriset
läxs, ninn ka kaorma kä raspe olli, pand ta oma sälätäurve
xeriku körvale maha ninn esi läxs xeriseste Jumalat pallemä
sest ta ütles ma nüd iks pattu saan et ma oma naabri
järwe wiin.
Aga se wäikene klausi naxxas sääl xothin laulma,
wiija iks wiija, muile maale sunningas ja waremaxi ei mõis-
ta xelt ei kirjä." ja sääl tulep sis mõija härjä xarjus
härja xarjaxa see jääp sida laulu kullema ninn ütles
kuule mees mes ma nü xõixe ütte muotti tänitat, aga
ta ütles, paha kuse on minuga minno wiijas
wõõrale maale sunningas aga ma ei mõista xelt ei ka
kirja, sis ütles härjä xarjus wõtta sina minn härjä
xari hentäle ja laxe minno kenda apemele.
Sis ütles wäikene klausi oijah mina olen sega jo wäga
rahul kui mina ennegi sest ametist wallale pääsi,
pästa xotti pue wallale ja mina lü wällä ninn sina
tule jälleki sisse sis ei tüija see wiija midägi, muito
sini ta teda saap sis otija ta minno jälleki taxkan.
Sis laxk härja xarjus wäikese klausi xottist wällä ja
esi läxs apemele, ja klausi xõõtis xotti pue jälleki kinni
ninn sis tulli ka sur klausi kerikust wällä ninn wõt
oma kaorma jälxi polale ja ütles wist am ka Jumal
nio palwest kuulnu sest kaorma am kergemäs lännü
kui enne olli ninn sui ta järwe weerde sai wiskas ta
kõrraxa oma kaorma päältjäst järwe, mes wel perrä, mull,
mull, kuulta olli kui perä ala läxs, sis mõtles ta ei
tiija mes ta weel sääl köneli, ninn tulli sis xõdo.
Aga mitte palio aja pertst tulli ka wäikene klausi xõdo
sure härja xarjaga.
Ninn nüüd imeteli sur klausi et ta tagasi olli tulnu
ninn mõtles kaxku enämp teda waimu ei upputa wesi ka
ninn küsis xost ja nü palio härgi olete saanu.
Ja wäikene klausi ütles sinnä wee ala kohe ja minno
wiiskis, sääl olli nü palio härgi et ei jõuwa kiäki ärä